

at de, der gjøre et vist Arbejde, ikke faa Mere end de, der gjøre akkurat det Halve af det samme Arbejde og ikke engang det. Jeg antager ogsaa, at det Udvalg, som jeg haaber bliver nedsat, vil tage det Spørgsmaal under Overveielse, om der ikke paa de mindre Der kan spares en hel Del, saa Betalingen, der skal hedes, bliver forholdsvis ens for disse Tolddoppebørjelseembedsmænd, som have med Skatteopkrævningen at gjøre. Tilmed antager jeg ogsaa, at Bekostningerne kunne reduceres, idet vedkommende Amtstuer, nemlig Hølbæk, Thisted, Ribe og Svendborg Amtstuer faae en Del mindre Arbejde ved, at der oprettes Filialer. Man kan nok sige, at de faae de samme Konti at manøvrere med; men de faae baade dem og Pengene paa een Gang, og det formindsker Arbejdet slet ikke saa lidt omkring paa de vedkommende Amtstuer. Jeg antager ogsaa, at det Udvalg, som bliver nedjat, vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa. Samtidig med Lovforslaget om Oprettelsen af Amtstuefilialer paa forskellige Der foreligger der ogsaa Forslag til Lov om Amtsforsvalternes Kontorhold, og jeg er ikke i Tvivl om, at Ret og Billighed taler for, at Kontorholdsgodtgjørelsen for vedkommende Amtstuebestyrer nedsettes en Del, naar der oprettes nye Filialer i vedkommende Amtstuedistrikt. Ved saaledes at reducere Udgiften paa forskellige Punkter tror jeg nok, at vi komme til en Udgift, som vi kunne sige ikke er for stor i Forhold til den Nytte, som det vil være for de Der, der ved dette Lovforslag tages Hensyn til. Jeg vil med dette Bar Ord anbefale nærværende Lovforslag til Thingets Velvillie.

Clausen: Jeg kan saa godt forstaa, at de Herrer, der ere valgte fra de Distrikter, der ville komme til at nyde godt af, hvad dette Lovforslag omfatter, ere noget interesserede i, at det kan gaa igjennem; men jeg vil foreskifte ærede Medlemmer om, at de forregne sig en Del, dersom de tro, at det skulde medføre den Nytte, som det i Dieblirket kan se ud til. Jeg har for en Snes Aar siden havt en Del med Skatteopkrævning at gjøre, ganske vist privat, idet jeg var Sognefoged i et meget stort Sogn, og som saadan havde man overdraget mig at indbetale Stat for alle de Skatteyndende i Sognet. Jeg

hoede dengang paa Langeland og havde først at møde sammen med Beboerne og modtage deres Skat og derefter at reise til Rudkjøbing, hvor det fra Amtstuen var averteret, at en Fuldmægtig vilde møde, og at visse Sogne skulde møde paa visse Dage, andre paa andre Dage. Jeg havde da at betale Skatten til Fuldmægtigen, og han jagde mere end een Gang, at denne Ordning var for Amtstuen meget mere heldig, end hvor Amtstuen laa i selve Distriktet. Sagen er den, at Sognebeboerne undsaa sig ved, at Sognefogderne og de Andre, der kom med deres Beløb, skulde se, at de stode til Restance. Det var i Reglen saa, at høist 2 à 3 af hele det store Sogn, jeg paa den Maade repræsenterede, kom paa Restancelisten. Naar det ærede Medlem fra Thisted (Sagb) nu omtaler, hvilken knusende Mængde Restancer der kan være ved en Amtstue, vil jeg give ham Ret; men jeg er sikker paa, at hvis man vilde undersøge Forholdene i Svendborg Amt, er Langeland, netop fordi det ligger isoleret, nok den Del af Amtet, der har færrest Statterestancer. Jeg dommer efter Forholdet, som jeg personlig kjennder det, og som jeg jagde, da jeg første Gang havde Ordet: man vil ikke blotte sig ligeoverfor Bønder og Besjendte ved at staa tilbage, og naar Dagen er averteret, møder man prompte. Naar man veed det i Forveien, ser jeg heller ikke, at det kan være nogen stor Forandring, om man kan vente en Uges Tid eller to længere, og der kan jo ikke være Tale om, at Beboerne skulde reise til Amtstuerne fra saadanne Der. Det er jo blevet Coutume eller er vel endogsaa vedtaget ved Lov, at der skal sendes en Fuldmægtig over for at tage Skatten. I Søforholdene kunne ikke komme i Betragtning; men selv om saa var, kan det ikke, som det ærede Medlem, der havde Ordet efter mig (Bluhme), sagde, være vanskeligt at komme fra Havn til Sjælland paa Grund af Søforhold. Skatteopkrævningen foregaar jo i Begyndelsen af hver Termin, og i Begyndelsen af December er der jo saa godt som aldrig Vanskelighed ved Søforhold, og i April i Reglen heller ikke, den Indvending kan altsaa ikke komme i Betragtning. Hvad jeg er bange for, det er, at naar man begynder paa den Maade, maa man oplaste det Spørgsmaal, hvor det vil ende. Den ærede Finanzminister har sagt, at det er en be-